

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Šrédlové a soudců Mgr. Lucie Králové a Mgr. Lucie Markové ve věci exekuce

oprávněné: **ČEPRO, a.s.**, IČO 60193531
sídlem Dělnická 12/213, 170 04 Praha 7
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Císařem
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4

proti
povinným: 1. **Ing. Radovan K.**, narozený dne xxx
hlášen nám. xxx
s doručovací adresou:
xxx

2. **JUDr. Martin P.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Paule
sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

z účasti
manželky povinného 2): **MUDr. Irena P.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem JUDr. Michalem Paule
sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

pro **18 412 000 Kč s příslušenstvím**, o návrhu manželky povinného 2) na odklad exekuce ze dne 26. 9. 2018, o odvolání povinného 2) a manželky povinného 2) proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. října 2018, č. j. **52 EXE 1033/2018 – 325**,

takto:

- I.** Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II.** Ve vztahu mezi oprávněnou a manželkou povinného 2) **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením zamítl soud I. stupně návrh na odklad exekuce ohledně vedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu manželky povinného 2) podle exekučního příkazu č. j. 151 EX 491/18-335 ze dne 6. 9. 2018 a č. j. 151 EX 491/18-346 ze dne 10. 9. 2018 a ohledně vedení exekuce prodejem nemovitých věcí č. j. 151 EX 491/18 – 340 ze dne 6. 9. 2018.
2. Exekučním titulem je vykonatelný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2015, č. j. 57 T 1/2013-4790 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 7 To 74/2017 a ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 6. 2018, sp. zn. 7 To 28/2018, k uspokojení dluhu ve výši 18 412 000 Kč s příslušenstvím.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

3. Manželka povinného 2) podala návrh na odklad exekuce s tvrzením, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 23. 5. 1997, č. j. 10 C 119/97-9, bylo bezpodílové spoluvlastnictví manželů zrušeno dle § 148a odst. 2 obč. zák., když tento rozsudek nabyl právní moci dne 16. 8. 1997. Vymáhaná pohledávka tedy není součástí společného jmění manželů a postižené nemovitosti jsou ve výlučném vlastnictví manželky povinného 2).
4. Oprávněná s návrhem nesouhlasila.
5. Soud I. stupně se zabýval otázkou, zda lze předpokládat zastavení exekuce v požadovaném rozsahu, tedy zda jsou dány důvody pro odklad exekuce dle § 266 odst. 2 o.s.ř.
6. Po aplikaci § 42 ex. ř. dospěl soud I. stupně k závěru, že z obsahu exekučního spisu bylo zjištěno, že v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu není evidován rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 23. 5. 1997, č. j. 10 C 119/97-9, nabyt právní moci dne 16. 8. 1997, jímž bylo bezpodílové spoluvlastnictví manželů – povinného 2) a navrhovatelky zrušeno dle § 148a odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb. Soudní exekutor tedy mohl vydat exekuční příkazy s poukazem na § 42 odst. 3 a 4 e. ř.
7. Pokud manželka povinného v návrhu na odklad exekuce ze dne 26. 9. 2018 (správně 27. 9. 2018) namítá jen, že BSM bylo zrušeno před vznikem pohledávky, a proto ani dluh nemůže být ve společném jmění manželů a ani nemůže být postižen výlučný majetek manželky povinného, není tato argumentace s ohledem na § 42 odst. 3 a 4 ex.ř. oprávněná. Jelikož se tedy nejedná o pravděpodobným zastavení exekuce z namítaného důvodu, není důvodný ani odklad provedení exekuce dle § 266 odst. 2 o.s.ř.
8. Návrh na odklad provedení exekuce byl tedy zamítnut.
9. Soud I. stupně se nad rámec výše uvedeného zabýval i dalšími aspekty návrhu na zastavení exekuce, ač je manželka povinného v návrhu na odklad exekuce skutkově netvrdila.
 - 1)
10. Soud I. stupně se zabýval otázkou, zda exekuovaný dluh je součástí společného jmění manželů.
11. Aplikoval § 143 odst. 1 písm. b) a § 144 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (obč. zák.), (usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 8. 2016, sp. zn. **20 Cdo 3416/2016**).
12. Jak plyne z odůvodnění exekučního titulu, vymáhaný dluh vznikl v roce **2005**, když v návaznosti na trestnou činnost povinných uložila vláda České republiky Fondu národního majetku ČR zajistit provozní úvěr pro oprávněnou a oprávněná na základě smlouvy o kompenzaci za poskytnutí záruky zaplatila dne 17. 2. 2005 a 7. 4. 2005 celkem 18 412 000 Kč.
13. Závazky, které mají původ v protiprávním úkonu jednoho z manželů, jsou součástí společného jmění manželů jen tehdy, splňují-li podmínky uvedené v § 143 odst. 1 písm. b) obč. zák., zejména nepřesahují-li míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 11. 2016, sp. zn. **20 Cdo 1722/2016**).
14. S ohledem na enormní rozsah vymáhaného dluhu ve výši 18 412 000 Kč s příslušenstvím, je tento závazek výlučným závazkem povinného 2), který převzal bez souhlasu navrhovatelky, a svým rozsahem překračuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů.
 - 2)
15. Soud I. stupně dále dovodil s odkazem na judikaturu (*rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 1. 2015, sp. zn. 21 Cdo 4936/2014, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2015, sp. zn. 21 Cdo 608/2014,*

usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 20 Cdo 5236/2015.), a to analogicky v situaci, kdy bylo společné jmění manželů zrušeno soudem dle § 148 obč. zák. (*rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2016, sp. zn. 20 Cdo 1701/2016*), že jestliže manžel povinného o budoucím závazku svého manžela (povinného) vůči věřiteli (oprávněnému) věděl, a přesto věřiteli do jeho vzniku existenci rozhodnutí soudu o zrušení BSM neoznámil, nemůže se úspěšně dovolávat částečného zastavení exekuce z výlučného majetku nabytého po zrušení BSM. Manželka povinného o dluhu musela vědět a oprávněnému zrušení majetkového společenství manželů nebylo oznámeno.

3)

16. Ohledně postižení pohledávky manželky povinného 2) z účtu u peněžního ústavu, soud I. dovodil, že manželka povinného ve smyslu § 262b odst. 2 o. s. ř. neprokázala, že, by na účtu byly vedeny jen její výlučné prostředky.
17. O nákladech řízení soud I. stupně nerozhodl, neboť o nich rozhodne soudní exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce dle § 88 ex.ř.
18. Uvedené usnesení napadla včasným odvoláním manželka povinného 2). Namítala následující. Soud I. stupně nezohlednil čl. VIII odst. 2 zákona č. 91/1998 Sb. Pokud bezpodílové spoluvlastnictví manželů (BSM) v důsledku jeho zrušení soudem v roce 1997 ke dni účinnosti zákona neexistovalo, nemohlo se transformovat na společné jmění manželů (SJM), viz rozsudek NS ze dne 26. 9. 2000, sp. zn. 30 Cdo 1803/2000. A jelikož SJM nikdy neexistovalo, nelze aplikovat ani § 42 ex.ř. a § 262a o.s.ř. Rozsudek o zrušení BSM z roku 1997 nemohl být zanesen do Seznamu listin o manželském majetkovém právu, který byl ustanoven zákonem až v roce 2015. Oprávněné bylo známo, že BSM bylo zrušeno, a to z textu darovací smlouvy ze dne 28. 1. 1994, kterou povinný daroval svůj podíl na nemovitostech manželce a ve které povinný uvedl, že BSM bylo zrušeno soudem. Obsah darovací smlouvy oprávněná znala, neboť ji napadla výhradou dle § 593 o.z. v červnu 2016. Manželka povinného nevěděla o vzniku závazku povinného, dozvěděla se o něm až z exekučních příkazů v roce 2018. Na bankovních účtech manželky jsou jen její výlučné prostředky, neboť účet byl založen až po zrušení BSM v roce 1997. Jsou to prostředky z pracovního poměru manželky a povinného. Mzda, kterou na tyto účty posílal zaměstnavatel povinného, byla darem povinného manželce. Závazek je výlučným závazkem povinného, neboť vznikl po zrušení BSM následkem jeho trestné činnosti a přesáhl míru přiměřenou majetkovým poměrům povinného a jeho manželky. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a provedení exekuce navrhovanými exekučními příkazy odložil.
19. Uvedené usnesení napadl včasným odvoláním i povinný 2). Namítal následující. Vymáhaná pohledávka je výlučným dluhem povinného, neboť vznikla až po zrušení BSM a přesáhla míru přiměřenou majetkovým poměrům povinného a jeho manželky. V roce 2005, kdy pohledávka vznikla, neexistoval Seznam listin o manželském majetkové, právu, tedy nemohlo dojít k naplnění podmínky vědomosti oprávněného o zrušení BSM soudem a manželce byla odňata možnost bránit se postižení jejího výlučného majetku. Manželka povinného nevěděla o závazku, dozvěděla se o něm až z exekučních příkazů. I sám povinný svou vinu neuznává, brání se mimořádnými opravnými prostředky. Po manželce povinného pak nelze požadovat, aby prokazovala negativní skutečnost. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, resp. změnil a exekuci v požadovaném rozsahu odložil.
20. Oprávněná ve svém vyjádření požadovala potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného. Uvedl zejména, že nevěděla o rozsudku o zrušení BSM, resp. o jeho existenci se dozvěděla až

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

v exekučním řízení, manželka povinného musela s ohledem i na rozsáhlou medializaci trestního řízení vědět o existenci dluhu a že nebyl prokázán původ prostředků uložených na účtu manželky povinného.

21. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení dle § 212 a § 212a o.s.ř. a, aniž nařizoval jednání (§ 254 odst. 8 o.s.ř.), dospěl k následujícím závěrům.
22. Exekuční řízení bylo zahájeno 9. 8. 2018. Je proto nutné aplikovat zákon 99/1963 Sb., občanský soudní řád, a zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád, ve znění k tomuto datu, zejména ve stavu po novele provedené s účinností od 1. 7. 2015 zákonem č. 139/2015 Sb.
23. Ohledně toho, zda **vůbec může být postižen majetek tvořící součást společného jmění manželů**, jsou relevantní následující zákonná ustanovení.
24. Dle § 42 ex.ř. (shodně jako § 262a o.s.ř. v poměrech nařízení výkonu rozhodnutí soudem)
 - (1) Před vydáním exekučního příkazu na majetek ve společném jmění manželů zjistí exekutor, zda je v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu (*dále jen Seznam*) vedeném podle notářského řádu evidována smlouva o manželském majetkovém režimu nebo **rozhodnutí soudu** o zrušení společného jmění manželů, jeho obnovení nebo zúžení jeho stávajícího rozsahu, anebo dohoda nebo rozhodnutí soudu o změně smlouveného režimu nebo režimu založeného rozhodnutím soudu.
 - (3) V ostatních případech lze vydat exekuční příkaz postihující majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl zákonný režim společného jmění manželů změněn.
 - (4) Jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů, nebo dluhu povinného, pro který lze vydat exekuční příkaz na majetek ve společném jmění manželů, lze vést exekuci příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu.
25. Povinný i jeho manželka v odvolání namítají, že soudní rozhodnutí o zrušení BSM z roku 1997 nemohlo být evidováno v Seznamu, neboť tento institut vznikl až v roce 2014.
26. Zveřejňování soudních rozhodnutí o manželském majetkovém režimu v Seznamu je upraveno v zákonu č. 358/1992 Sb., notářský řád, ve znění novely č. 303/2013 Sb., účinné od 1. 1. 2014, který uvádí:
 - v ustanovení § 35j odst. 1 písm. b), že v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu jsou mimo jiné evidována rozhodnutí soudu, kterými soud zrušil nebo obnovil společné jmění manželů nebo zúžil jeho stávající rozsah, přičemž tento veřejný seznam se skládá z rejstříku a sbírky listin,
 - v ustanovení § 35k odst. 3, podle kterého provede notářská komora založení rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu do sbírky listin a zápis příslušných údajů do rejstříku na základě soudem zasláného stejnopisu rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu v elektronické podobě, přičemž soud je povinen zasílat Notářské komoře stejnopis rozhodnutí bez odůvodnění,
27. Jak je zřejmé z výše uvedeného, s účinností od 1. 1. 2014 jsou soudní rozhodnutí modifikující manželský majetkový režim zasílány automaticky Notářské komoře k jejich zveřejnění v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu. Souhlas manželů k založení rozhodnutí do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu se nevyžaduje.
28. Notářský řád ani Předpis Notářské komory České republiky o Seznamu listin o manželském majetkovém režimu však neřeší otázku, jakým způsobem se evidují soudní rozhodnutí vydaná do 31. 12. 2013, zejména neukládá soudům zpětně povinnost zasílat do Seznamu všechna dříve vydaná soudní rozhodnutí. Proto záleží jen na iniciativě manželů, pokud chtějí využít dobrodinné ustanovení § 42 odst. 1 ex.ř., aby požadovali zápis (samí či lépe prostřednictvím soudu) takového soudního rozhodnutí do Seznamu, což povinný ani jeho manželka nečinili. Je proto

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

neoprávněná odvolací námitka, že v roce 1997 žádný Seznam neexistoval. Povinný a jeho manželka se měli sami postarat o zápis soudního rozhodnutí do Seznamu (po 1. 7. 2015, kdy zákon č. 139/2015 Sb. novelizoval § 42 ex.ř., resp. § 262a o.s.ř.).

29. V tomto případě je nepochybné, že v Seznamu není evidován rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 23. 5. 1997, č. j. 10 C 119/97-9, nabyt právní moci dne 16. 8. 1997, jímž bylo bezpodílové spoluvlastnictví manželů – povinného 2) a jeho manželky zrušeno. Proto lze postupovat dle § 42 odst. 3 ex.ř. a v exekuci postihnout majetek tvořící zákonné majetkové společenství manželů jako by k jeho zrušení soudem vůbec nedošlo.
30. Z tohoto pohledu je irelevantní, jak zákon v konkrétním aktuálním znění zákonné majetkové společenství manželů nazývá, zda jako bezpodílové spoluvlastnictví manželů či jako společné jmění manželů (od 1. 8. 1998 dle novely provedené zákonem č. 91/1998 Sb.).
31. Takto je irelevantní odvolací námitka manželky povinného s odkazem na rozsudek NS ze dne 26. 9. 2000, sp. zn. 30 Cdo 1803/2000 (...*“pokud bylo soudem zrušeno bezpodílové spoluvlastnictví manželů, nemohlo dojít k jeho transformaci ve společné jmění manželů...“*), neboť **z pohledu § 42 ex.ř., kdy nedošlo k zápisu soudního rozhodnutí o zrušení BSM do Seznamu, je třeba hledět i na bezpodílové spoluvlastnictví povinného a jeho manželky jako na nikoliv soudem zrušené** (je tedy z pohledu § 42 ex.ř. způsobilé transformace ve společné jmění manželů čl. VIII odst. 2 zákona č. 91/1998 Sb.).
32. Bez významu z hlediska možného postihu společného majetku manželů dle § 42 ex.ř. (§ 262a o.s.ř.) je i okolnost rozebíraná soudem I. stupně i účastníky v odvolání, resp. ve vyjádření k odvolání, zda oprávněná o zrušení BSM věděla či zda věděla manželka povinného o vzniku dluhu. Tato okolnost by byla podstatná jen při podání vylučovací žaloby dle § 267 odst. 2 písm. a) o.s.ř. ve znění do 31. 12. 2013 (viz judikatura uvedená v napadeném usnesení), když ovšem tato norma není v tomto případě vůbec aplikována. Jak již je uvedeno několikrát výše, podstatné je jen to, zda dle § 42 ex.ř. v platném znění je soudní rozhodnutí o zrušení BSM evidováno v Seznamu.
33. *Zcela nad rámec naposledy uvedeného uvádí odvolací soud, že oprávněná by (při aplikaci § 267 odst. 2 písm. a) o.s.ř. v uvedeném znění) musela vědět o zrušení majetkového společenství manželů již v době vzniku závazku, tedy v roce 2005, a přitom manželka povinného sama uvádí, že informace o zrušení BSM musela být oprávněně zjevná až z obsahu darovací smlouvy z roku 2014, kterou sporovala v roce 2016. Dále je zcela protismyslné, aby manželka povinného nebyla informována uvnitř rodiny povinným o probíhajícím trestním řízení a o obsahu vydávaných trestních rozhodnutí.*
34. Ač manželka povinného v návrhu na odklad provedení exekuce ze dne 27. 9. 2018 namítá jen, že BSM bylo zrušeno v roce 1997 a v důsledku toho exekučovaný dluh vzniklý v roce 2005 nemůže být jeho součástí a nemůže být postižen již výlučný majetek manželky povinného, kdy tato argumentace není správná, jak vyplývá z výše uvedeného, v odvolání jsou přípustné (§ 254 odst. 6 o.s.ř.) namítány nové skutečnosti, a to že
 - exekučovaný dluh nemůže být ve společném jmění manželů, neboť přesáhl míru přiměřenou majetkovým poměrům povinného a jeho manželky (§ 143 odst. 1 písm. b/ obč. zák.)
 - na postižených bankovních účtech jsou vedeny výlučné prostředky manželky povinného.
35. Tato nová argumentace se již týká **rozsahu postižení majetku** tvořícího součást společného jmění manželů, tedy argumentačně směřuje k ustanovení § 262b o.s.ř.
36. **Dle § 262b odst. 1 o.s.ř.** je-li výkonem rozhodnutí postižen majetek ve společném jmění manželů nebo majetek manžela povinného ve větším rozsahu, než připouští zvláštní právní

předpis, nebo nelze-li ho výkonem rozhodnutí postihnout, může se manžel povinného domáhat v této části zastavení výkonu rozhodnutí. O tom musí být soudem poučen.

Dle již ustálené judikatury (usnesení NS ze dne 23. srpna 2016, sp. zn. **20 Cdo 3416/2016**, *právní skutečnosti hmotného práva, od níž se odvíjejí vztahy mezi oprávněnými, povinným a manželem povinného, včetně výřtu právních skutečností, při jejichž naplnění by se manžel povinného mohl s úspěchem domoci zastavení exekuce podle ustanovení § 262b odst. 1 o. s. ř. ve znění od 1. 7. 2015, je právní a skutková situace, která byla v době uzavření smlouvy o půjčce ze dne 1. 4. 2005 (v nyní projednávaném případě v době vzniku škody, tedy v roce 2005 – poznámka odvolacího soudu). Právě smlouva o půjčce totiž dává základ pro vznik jejich vzájemných práv a povinností podle hmotného práva, když tato práva a povinnosti lze z pohledu manželky povinného nyní realizovat pouze uplatněním procesněprávního návrhu na zastavení exekuce podle § 262b odst. 1 o. s. ř. ve znění od 1. 7. 2015. „Zvláštním právním předpisem“, který je třeba využít při posouzení, zda byl majetek ve společném jmění manželů postižen ve větším rozsahu (§ 262b odst. 1 o. s. ř. ve znění od 1. 7. 2015), je ustanovení § 143 a násl. obč. zák. (zejména ustanovení § 143 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1964 Sb.). Tedy „zvláštním právním předpisem“ ve smyslu ustanovení § 262b odst. 1 o. s. ř., na jehož základě soud posoudí, zda je majetek ve společném jmění manželů nebo majetek manžela povinného postižen ve větším rozsahu, je právní předpis, který byl účinný v době, kdy vznikl závazek povinného, který je předmětem exekuce.*

37. Podle ustanovení § 144 obč. zák., pokud není prokázán opak, má se za to, že majetek nabytý a závazky vzniklé za trvání manželství tvoří společné jmění manželů.
38. Podle ustanovení § 143 odst. 1 písm. b) obč. zák., společné jmění manželů tvoří závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství, s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich, a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého.
39. Z ustanovení § 144 a § 143 odst. 1 písm. b) obč. zák. se podává, že závazek povinného z roku 2005 se má pokládat za součást společného jmění manželů (a za závazek, který lze uspokojit ze společného jmění manželů), není-li prokázáno, že tento závazek převzal povinný bez souhlasu své manželky a že rozsah tohoto závazku v době svého vzniku přesahoval míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů.
40. Jelikož manželka povinného v řízení o odkladu provedení exekuce zatím neprokazuje, že rozsah dluhu přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů a že povinný jednal bez souhlasu své manželky (§ 144 obč. zák.), nemůže být toto jen tvrzení zatím důvodem zastavení exekuce, a tedy ani důvodem pro její odklad. Zde je nutné jen poznamenat, že zvláštní úprava exekučního řízení vylučuje použití ustanovení § 118a o.s.ř. (§ 254 odst. 1 o.s.ř.).
41. V tomto směru je nepřezkoumatelný opačný závěr soudu I. stupně, že s ohledem na enormní rozsah vymáhaného dluhu ve výši 18 412 000 Kč s příslušenstvím je tento závazek výlučným závazkem povinného. Soud I. stupně se vůbec nezabýval zejména majetkovými poměry povinného a jeho manželky, tedy nemohl dojít k závěru, že závazek svým rozsahem překračuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů.
42. **Dle § 262b odst. 2 o.s.ř.** výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného bude zastaven, nejsou-li na něm ani z části uloženy peněžní prostředky, které by jinak náležely do společného jmění manželů. Není-li prokázán opak, má se za to, že peněžní prostředky na účtu manžela povinného by náležely do společného jmění manželů.
43. Zde rovněž manželka povinného v řízení o odkladu provedení exekuce zatím neprokazuje původ finančních prostředků na jejím účtu (účet sám může být postižen bez ohledu na datum svého založení - § 42 odst. 3 ex.ř.). Naopak odvolací tvrzení manželky povinného svědčí o tom, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

účtech jsou uloženy prostředky náležející do společného jmění manželů, když vyplacená mzda je součástí společného jmění manželů (**Cpj 86/71**).

44. Jelikož za současné procesní situace, kdy manželka povinného neprokazuje zejména majetkové poměry v manželství (§ 143 odst. 1 písm. b/ obč. zák.), nelze očekávat, že bude exekuce zastavena, postupoval soud I. stupně věcně správně, když návrh na odklad exekuce zamítl. Odvolací soud tedy postupoval dle § 219 o.s.ř. a napadené usnesení jako věcně správné potvrdil.
45. Soud I. stupně pochybil, pokud nerozhodl o nákladech řízení o odklad provedení exekuce mezi oprávněnou a manželkou povinného. Soudní exekutor vydává příkaz k úhradě nákladů exekuce jen ve vztahu mezi oprávněným a povinným, nikoliv manželem povinného (§ 87 a § 88 ex.ř.). Toto pochybení napraví soud I. stupně vydáním doplňujícího usnesení dle § 167 odst. 2 a § 166 o.s.ř. předtím, než toto usnesení odvolacího soudu nabyde právní moci, tedy před jeho doručením účastníkům.
46. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a contrario. Náklady procesně úspěšné oprávněné nepovažuje odvolací soud za účelně vynaložené, neboť oprávněná ve svém vyjádření k odvolání argumentuje převážně mimo nosné důvody zamítnutí návrhu na odklad exekuce, jak jsou výše uvedeny odvolacím soudem.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 16. ledna 2019

JUDr. Jana Šrédlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.